Huckleberry Finns eventyr

(Tom Sawyers kammerat)
En rejse om venskab, frihed og moralsk opvågnen på Mississippi

af Mark Twain

Ophavsret

Huckleberry Finns eventyr

© 2026 Library of Alexandria.

Alle rettigheder forbeholdes.

Ophavsretten til det originale redaktionelle materiale, revisionerne, tilrettelæggelsen og designet, der er udarbejdet til denne udgave, tilhører Library of Alexandria. Ingen del af disse beskyttede elementer må gengives, lagres i et søgesystem eller overføres i nogen form eller på nogen måde uden forudgående skriftlig tilladelse fra Library of Alexandria, medmindre gældende lovgivning tillader det.

Udgivet af Library of Alexandria

LibraryofAlexandria.com

Indholdsfortegnelse

Indledning....3
Huckleberry Finn....7
Kapitel 1....8
Kapitel 2....12
Kapitel 3....19
Kapitel 4....24
Kapitel 5....28
Kapitel 6....33
Kapitel 7....41
Kapitel 8....49
Kapitel 9....62
Kapitel 10....67
Kapitel 11....72
Kapitel 12....81
Kapitel 13....90
Kapitel 14....97
Kapitel 15....102
Kapitel 16....109
Kapitel 17....120
Kapitel 18....130
Kapitel 19....144
Kapitel 20....154

Kapitel 21.....164
Kapitel 22.....175
Kapitel 23.....182
Kapitel 24.....189
Kapitel 25.....196
Kapitel 26.....205
Kapitel 27.....215
Kapitel 28.....223
Kapitel 29.....234
Kapitel 30.....245
Kapitel 31.....250
Kapitel 32.....261
Kapitel 33.....268
Kapitel 34.....276
Kapitel 35.....283
Kapitel 36.....291
Kapitel 37.....297
Kapitel 38.....305
Kapitel 39.....313
Kapitel 40.....320
Kapitel 41.....327
Kapitel 42.....335
Det sidste kapitel.....345

FORORD
BESKED TIL LÆSEREN

Genopbygningen af menneskehedens største bibliotek

For tusinder af år siden var Library of Alexandria centrum for global viden — et fristed, hvor visdommen fra enhver kendt civilisation blev samlet og delt frit.

Og så gik det tabt.

Nu genopbygger vi det — og du er inviteret til at være med.

Hos Library of Alexandria har vi sat os for at gøre hver eneste bog tilgængelig for alle mennesker på jorden — ikke kun på tryk, men på alle sprog, i alle formater og for alle læsere.

Sådan gør vi:

- **Luksusudgaver på tryk til den faktiske trykpris** - Bestil enhver bog som en paperback i høj kvalitet, en elegant indbundet udgave eller et imponerende boksæt — og betal kun, hvad det koster at trykke den. Ingen pristillæg. Ingen mellemled.
- **Ubegrænset adgang til de største værker** - Nyd tusindvis af tidløse klassikere — fra Platon over Shakespeare til Tolstoj — i smukke, moderne e-bogs- og lydbogsudgaver. Læs og lyt uden begrænsninger — for alle læsere, overalt.
- **Moderne oversættelser til alle sprog og dialekter** - Vi nytænker klassikerne i et klart og tilgængeligt sprog — og oversætter dem til alle tænkelige dialekter. Alle fortjener at forstå menneskehedens største idéer.

Når du besøger **LibraryofAlexandria.com** , får du ikke blot adgang til bøger — du bliver en del af en global bevægelse, der vil genoprette, bevare og dele civilisationens visdom.

Bliv en del af fællesskabet i dag på LibraryofAlexandria.com

Sammen sørger vi for, at lyset fra menneskelig visdom aldrig slukkes igen.

Med taknemmelighed,

Holdet bag Det Moderne Bibliotek i Alexandria

Besøg:
www.libraryofalexandria.com
Eller scan koden nedenfor:

Indledning

EN DRENG, der har fået besked på at opføre sig ordentligt, og som helst vil være næsten alle andre steder, fortæller denne roman med sin egen stemme. Det er derfor, bogen betyder noget. Huckleberry Finn taler, som en fattig knægt fra en flodby i Missouri ville tale, og han aner ikke, at han er morsom, klog eller farlig. Han fortæller, hvad han ser, og den voksne verden, han beskriver, virker meget mærkelig, når det er ham, der beskriver den.

Ernest Hemingway sagde berømt, at al moderne amerikansk litteratur udspringer af denne ene bog. Det er hans påstand, og den er en overdrivelse, men den peger på noget virkeligt. Før Huck lød amerikanske romaner for det meste som deres dannede forfattere. Efter ham kunne en forfatter bygge en hel bog af hverdagssprog og stole på, at det kunne bære sandhed, vittigheder og sorg på én gang.

Forfatteren indleder med en meddelelse, der advarer om, at enhver, der leder efter et motiv, en morale eller et plot, vil blive retsforfulgt, forvist eller skudt. Det er en vittighed, og en god én, og den siger også noget om, hvilken slags bog dette er.

En dreng fra Missouri bliver berømt

Mark Twain var pseudonym for Samuel Clemens, der blev født i 1835 og voksede op i Hannibal i Missouri, en by ved Mississippi. Han arbejdede som trykker og floddamperpilot, før han blev forfatter, og flodens sprog, dens besætninger og

dens farer blev hos ham hele livet. Twain begyndte på bogen midt i 1870'erne, lagde den til side mere end én gang og gjorde den færdig i 1883 efter en sommer med hårdt arbejde på familiens feriested nær Elmira i New York. Han havde allerede introduceret Huck som en biperson i Tom Sawyers eventyr, og den nye bog begynder med at anerkende den tidligere.

Handlingen foregår i Mississippidalen nogle årtier før bogen blev skrevet, dengang slaveri stadig var lovligt i Missouri. Twain skrev den, efter at den verden var blevet ødelagt af borgerkrigen, men han valgte at se tilbage på den gennem øjnene på et barn, der havde taget dens regler til sig uden nogensinde at undersøge dem. Det valg giver bogen sin skarphed. Huck er hverken reformator eller filosof. Han lægger bare mærke til ting, og det, han lægger mærke til, er ofte foruroligende.

Der har været diskussioner om bogen, lige siden den udkom, og det er der stadig. Nogle biblioteker forbød den kort efter udgivelsen, i første omgang fordi den virkede uforskammet og uregerlig. I senere år har debatterne drejet sig om dens skildring af race og dens gentagne brug af et nedsættende ord. Den historie er en del af romanens liv. Mange forfattere, filmskabere og lærere betragter den stadig som en bog, der tvinger os til at stille svære spørgsmål om Amerika.

Huck leder efter et andet sted

Udgangspunktet er enkelt. Huck er en dreng i en lille by ved Mississippi, som går med planer om at stikke af. For nylig er han blevet rig efter et tidligere eventyr, og nu forsøger velmenende mennesker at lære ham gode manerer, så han keder sig næsten til tårer. Spørgsmålet er, hvad en dreng, der ikke bryder sig om regler, vil gøre, når reglerne strammer deres greb, og hvor han vil tage hen.

Romanen er lang, løs i formen og episodisk, med toogfyrre kapitler plus et sidste kapitel. Dens tempo følger floden: nogle gange doven og drivende, andre gange pludselig farlig. Twain blander bred komik med scener, der er spændingsfyldte eller rørende. Han bruger også flere forskellige dialekter, som forfatterens indledende forklaring gør klart, så noget af talen kan se mærkelig ud på siden. Det hjælper at læse den højt, sådan som man gør i en lydbog. Rytmen falder hurtigt på plads, og Hucks ligefremme måde at tale på bliver let at følge.

De første kapitler introducerer en håndfuld navne og en røverbande af drenge, men der er ikke brug for nogen forberedelse. Huck forklarer undervejs det, han mener, der er nødvendigt, på sin egen måde.

Hvad Huck lægger mærke til undervejs

Der er nogle spørgsmål, som er værd at have med sig. Huck siger, at han er ligeglad med døde mennesker, og at han ikke er imponeret af himlen, sådan som han har lært om den. Hvad tror han egentlig på, og hvad stoler han i stedet på? Twains fortæller er ærlig om sine egne følelser, men misforstår ofte, hvad de betyder, så der er en afstand mellem det, Huck siger, og det, læseren måske ser. Hvor stor bliver den afstand?

Så er der Hucks ensomme, overtroiske og fantasifulde sind. Han ser varsler overalt, lyver uden besvær og har sin egen private kode for rigtigt og forkert. Hvor har han fået den fra, og vil den holde stand mod alt det, verden omkring ham lærer ham?

Til sidst inviterer en bog, der begynder med en vittighed om ikke at have nogen morale, til et spørgsmål i sig selv: Hvad er det egentlig, Twain vil?

Huckleberry Finn

STED: Mississippi-dalen Tid: For fyrre til halvtreds år siden

Kapitel 1

DU KENDER IKKE MIG, medmindre du har læst en bog, der hedder Tom Sawyers eventyr; men det gør ikke noget. Den bog er skrevet af hr. Mark Twain, og for det meste fortalte han sandheden. Der var ting, han overdrev, men for det meste fortalte han sandheden. Det gør ikke noget. Jeg har aldrig mødt nogen, der ikke har løjet en gang imellem, undtagen Tante Polly, eller enken, eller måske Mary. Tante Polly – det er Toms Tante Polly – og Mary og Enken Douglas er alle sammen med i den bog, som for det meste er en sand bog med nogle overdrivelser, som jeg sagde før.

Nå, sådan ender bogen: Tom og jeg fandt pengene, som røverne havde gemt i hulen, og så blev vi rige. Vi fik seks tusind dollars hver – alt sammen guld. Det var et frygteligt syn, da pengene lå i en bunke. Nå, Dommer Thatcher tog dem og satte dem i banken, og så gav de os en dollar om dagen hver året rundt – mere, end man kunne finde ud af at bruge. Enken tog mig til sig som sin søn og sagde, at hun ville civilisere mig; men det var hårdt at bo i huset hele tiden, når man tænker på, hvor trist regelmæssig og ordentlig enken var i alt, hvad hun foretog sig; og da jeg ikke kunne holde det ud længere, stak jeg af. Jeg fandt mine gamle laser frem og flyttede tilbage i min gamle sukkertønde, og så var jeg fri og tilfreds. Men Tom Sawyer fandt mig og sagde, at han ville starte en røverbande, og at jeg kunne være med, hvis jeg vendte tilbage til enken og opførte mig ordentligt. Så jeg vendte tilbage.

Enken græd over mig og kaldte mig et stakkels fortabt lam, og hun kaldte mig også en hel masse andre ting, men hun mente ikke noget ondt med det. Hun gav mig det nye tøj på igen, og jeg kunne ikke andet end at svede og svede og føle mig helt indespærret. Nå, så begyndte det gamle igen. Enken ringede med en klokke til aftensmaden, og så skulle man komme med det samme. Når man kom til bordet, kunne man ikke bare gå i gang med at spise, man skulle vente på, at enken bøjede hovedet og mumlede lidt over maden, selv om der egentlig ikke var noget i vejen med den – bortset fra at alting var kogt hver for sig. I en tønde med alle mulige rester er det anderledes; tingene bliver blandet sammen, saften sådan lidt udvekslet, og maden smager bedre.

Efter aftensmaden tog hun sin bog frem og fortalte mig om Moses og sivene, og jeg var ivrig efter at høre alt om ham; men efterhånden kom det frem, at Moses havde været død i temmelig lang tid; så interesserede han mig ikke mere, for jeg går ikke op i døde mennesker.

Snart fik jeg lyst til at ryge og bad enken om lov. Men det ville hun ikke. Hun sagde, at det var en dårlig vane og ikke rent, og at jeg måtte prøve at lade være med det fremover. Sådan er nogle mennesker bare. De fordømmer noget, når de ikke ved noget om det. Her gik hun og bekymrede sig om Moses, som ikke var i familie med hende og ikke kunne bruges til noget, eftersom han var død, kan du se, men hun kunne alligevel finde en masse at kritisere mig for, fordi jeg gjorde noget, der var godt ved. Og hun tog også snus; selvfølgelig var det helt i orden, fordi hun selv gjorde det.

Hendes søster, frøken Watson, en temmelig ranglet gammel pebermø med briller, var lige flyttet ind hos hende, og nu kastede hun sig over mig med en stavebog. Hun sled mig godt og grundigt i omkring en time, og så bad enken hende om at tage den lidt med ro. Jeg kunne ikke have holdt det ud meget længere. Så var der en hel time, hvor der var dødkedeligt, og

jeg kunne ikke sidde stille. Frøken Watson sagde: »Lad være med at lægge fødderne derop, Huckleberry.« Og: »Lad være med at sidde og krølle dig sådan sammen, Huckleberry – ret dig op.« Og snart sagde hun: »Lad være med at gabe og strække dig sådan, Huckleberry – hvorfor prøver du ikke at opføre dig ordentligt?« Så fortalte hun mig alt om det onde sted, og jeg sagde, at jeg ville ønske, jeg var der. Så blev hun vred, men jeg mente ikke noget ondt med det. Det eneste, jeg ville, var at komme et eller andet sted hen; jeg ville bare have noget forandring, jeg var ligeglad med hvad. Hun sagde, det var syndigt at sige sådan; sagde, at hun ikke ville sige det for alt i verden; hun ville leve sådan, at hun kom til det gode sted. Nå, jeg kunne ikke se nogen fordel ved at komme derhen, hvor hun skulle hen, så jeg besluttede, at jeg ikke ville prøve på det. Men jeg sagde det ikke, for det ville kun skabe problemer og ikke føre til noget godt.

Nu var hun kommet i gang, og hun fortsatte med at fortælle mig alt om det gode sted. Hun sagde, at det eneste, man skulle lave der, var at gå rundt hele dagen med en harpe og synge, for evigt og altid. Så jeg syntes ikke meget om det. Men jeg sagde det ikke. Jeg spurgte hende, om hun troede, Tom Sawyer ville komme derhen, og hun sagde, at det var han bestemt ikke i nærheden af. Det var jeg glad for, for jeg ville gerne være sammen med ham.

Frøken Watson blev ved med at hakke på mig, og det blev trættende og ensomt. Efterhånden hentede de de sorte ind, og så holdt vi andagt, og derefter gik alle i seng. Jeg gik op på mit værelse med et stykke stearinlys og stillede det på bordet. Så satte jeg mig på en stol ved vinduet og prøvede at tænke på noget opmuntrende, men det hjalp ikke. Jeg følte mig så ensom, at jeg næsten ønskede, jeg var død. Stjernerne skinnede, og bladene raslede så sørgmodigt ude i skoven; og jeg hørte en ugle langt borte tude om en, der var død, og en piskerfugl og en hund jamre over en, der snart skulle dø; og

vinden prøvede at hviske mig noget, men jeg kunne ikke forstå, hvad det var, og derfor løb det koldt ned ad ryggen på mig. Så langt ude i skoven hørte jeg den slags lyd, et spøgelse laver, når det vil fortælle om noget, der tynger det, men ikke kan gøre sig forståeligt, og derfor ikke kan finde ro i graven og må gå rundt sådan hver nat og sørge. Jeg blev så nedtrykt og bange, at jeg ønskede, jeg havde nogen hos mig. Snart kravlede en edderkop op ad min skulder, og jeg vippede den væk, så den landede i stearinlyset; og før jeg nåede at røre mig, var den helt skrumpet ind. Jeg behøvede ikke nogen til at fortælle mig, at det var et frygtelig dårligt tegn, og at det ville bringe mig uheld, så jeg blev bange og rystede næsten tøjet af mig. Jeg rejste mig og drejede rundt på stedet tre gange og slog kors for brystet hver gang; og så bandt jeg en lille hårlok sammen med en tråd for at holde hekse væk. Men jeg troede ikke rigtig på det. Det gør man, når man har mistet en hestesko, man har fundet, i stedet for at slå den op over døren, men jeg havde aldrig hørt nogen sige, at det kunne holde uheld væk, når man havde slået en edderkop ihjel.

Jeg satte mig ned igen, rystende over det hele, og fandt min pibe frem for at ryge. Huset var helt stille som graven nu, så enken ville ikke opdage det. Nå, efter lang tid hørte jeg uret langt borte inde i byen slå bum – bum – bum – tolv slag, og så blev der stille igen – mere stille end før. Kort efter hørte jeg en kvist knække nede i mørket mellem træerne – der var noget, der rørte på sig. Jeg sad helt stille og lyttede. Lige efter kunne jeg knap nok høre et »mjau! mjau!« dernede. Det var godt! Jeg sagde »mjau! mjau!« så sagte, jeg kunne, slukkede så lyset og kravlede ud ad vinduet og ud på skuret. Så gled jeg ned på jorden og krøb ind mellem træerne, og ganske rigtigt stod Tom Sawyer og ventede på mig.

Læs videre: Huckleberry Finns eventyr

Dette er den gratis smagsprøve på Huckleberry Finns eventyr fra Library of Alexandria.

Læs og lyt til hele bogen og over 200.000 andre med 90 dage gratis:

https://libraryofalexandria.com/da/products/adventures-of-huckleberry-finn